

Raad voor Rechtsbijstand

Centraal kantoor Utrecht
Croeselaan 15 • 3521 BJ Utrecht
Postbus 24080 • 3502 MB Utrecht
Tel. 088 - 787 10 00 • Fax 088 - 787 10 90
Internet www.rvr.org

Afdeling : Staf
Contactpers : H.J. Schilperoort
Doorkiesnr. : 088-7871020
Datum : 23 oktober 2013
Onderwerp : gegrondverklaring klacht , besluit waarschuwing
BAR-nummer :

Geachte heer

Namens het bestuur van de Raad voor Rechtsbijstand bericht ik u als volgt.

Het bestuur van de Raad heeft het advies van de Commissie Rechtsbijstand Asiel en Vreemdelingenbewaring (verder te noemen: de commissie) ontvangen over de klacht van klacht
De commissie is ingesteld op grond van artikel 8 van de Wet op de rechtsbijstand.

Het advies van de commissie d.d. 9 oktober 2013 is bijgesloten. Het advies is op 17 oktober besproken in de vergadering van het bestuur van de Raad voor Rechtsbijstand.

Gelet op het bepaalde in artikel 14, 15 en 17 van de Wet op de rechtsbijstand (Wrb) en het bepaalde in het onderdeel asiel- en vluchtelingenrecht van de inschrijvingsvoorwaarden 2013, heeft het bestuur besloten om de klacht gegrond te verklaren. Het bestuur neemt het advies van de commissie over. Het bestuur ziet in de omstandigheden van het geval aanleiding tot oplegging van de maatregel van waarschuwing.

Hoogachtend,

namens het Bestuur van de Raad voor Rechtsbijstand tekent,

Drs. J. Wijkstra
Directeur Stelsel

Raad voor Rechtsbijstand

Een afschrift van deze brief en het advies wordt verzonden aan:

De heer W. van Den Dool, teamleider van de afdeling inschrijven van de Raad voor Rechtsbijstand
De heer G.J.C. Bary, manager van het regiokantoor Leeuwarden
De heer H.J. Spiegelberg, secretaris van de Commissie Rechtsbijstand Asiel en
Vreemdelingenbewaring
De heer

Klachtencommissie Rechtsbijstand Asiel en vreemdelingenbewaring van de Raad voor Rechtsbijstand (KRAV)

Advies inzake

Klager:

Beklaagde:

Verloop van de procedure

Bij brief van 1 april 2012, heeft (verder: klager) een klacht ingediend tegen mr. (verder: beklagde) bij de Deken van de Orde van advocaten in het arrondissement Drenthe (thans Noord-Nederland). Bij schrijven van 23 mei 2013 heeft de Deken met instemming van klager en beklagde de Klachtencommissie rechtsbijstand asiel en vreemdelingenbewaring (verder: de commissie) verzocht om de klacht verder te behandelen.

De hoorzitting heeft plaatsgevonden op 3 september 2013. Een verslag van de hoorzitting is bij dit advies gevoegd.

Inhoud klacht

Beklaagde heeft de belangen van klager geschaad door een belangrijk verweer niet naar voren te brengen tijdens de behandeling ter zitting van het beroep vreemdelingenbewaring. Dit verweer betreft de onrechtmatigheid van de inbewaringstelling omdat deze voortvloeit uit een detentie zonder wettelijke basis. Ook zijn twee andere verweren ter zitting op een matige wijze naar voren gebracht en is de rechter geprovoceerd door tijdens de zitting hard te spreken.

Beklaagde heeft klager ondanks gedane beloften niet voorafgaand aan de zitting bezocht om de verdediging en de zitting voor te bereiden. Hiervoor was voldoende tijd. Een advocaat dient zijn cliënt te bezoeken om de verdediging te bespreken en voor te bereiden.

Er is, ondanks herhaald verzoek van klager, geen pleitnota opgesteld en overgelegd ter zitting. Het overleggen van de pleitnota was essentieel. Hierdoor is een belangrijk verweer niet naar voren gebracht.

Beklaagde heeft gewelgerd om een kopie van het dossier op te sturen. Ook de datum van de zitting moest beklagde zelf achterhalen.

Beklaagde heeft zonder instemming van klager informatie verstrekt aan de Marokkaanse ambassade. Hierdoor is de geheimhoudingsplicht geschonden.

Beklaagde heeft valse informatie verstrekt:

- Ten onrechte is de ambassade medegedeeld dat klager een laissez passez wenste.
- Ten onrechte is medegedeeld dat het beroep op 21 maart 2012 zou zijn ingediend. Het beroep is pas op 22 maart 2012 ingediend.
- Ten onrechte is medegedeeld dat de afhandeling van een hoger beroep 4 tot 6 maanden zou duren.
- Ten onrechte geeft beklagde aan dat een advocaat geen enkele stukken krijgt van de IND

Beklaagde heeft geld gevraagd (€ 1.000,-) aan klager voor zijn diensten omdat de vergoeding op basis van de toevoeging te laag is.

Verweer beklagde

De klacht is niet-ontvankelijk omdat deze niet binnen de gestelde termijn aan de commissie is voorgelegd.

Voorzover de klacht wel ontvankelijk is, was klager was zeer opdringerig en heeft beklagde bedreigd toen beklagde welgerde om aan de wensen en eisen van klager te voldoen.

Er is niet gevraagd om € 1.000,- extra. Wel heeft een familielid van klager geld aangeboden. Beklagde heeft dit geweigerd.

Er is niet beloofd om klager te bezoeken in de PI te Rotterdam. Wel zijn de aan te voeren argumenten kort voorafgaand aan de zitting met klager besproken. Klager zou zelf een argument waar beklagde niet achterstond naar voren brengen.

Beklagde maakt nooit een pleitnota in eerste beroepen vreemdelingenbewaring. Ook niet in dit geval. Klager was hier vervolgen over.

De stukken zijn de maandag na de zitting opgestuurd aan klager.

Beklagde heeft gesproken met de Marokkaanse ambassade. Een kopie van de uitnodiging voor de zitting is gestuurd naar de ambassade. Dat is openbare informatie. Ook heeft beklagde namens klager aangegeven dat de ambassade een laissez passez mocht afgeven. Beklagde dacht dit af te mogen leiden uit het dossier. Alleen via klager kon de ambassade er van op de hoogte zijn gekomen dat klager de advocaat van beklagde was.

Het beroep is vanwege drukke werkzaamheden een dag later dan toegezegd ingediend.

De verweren zijn op papier gezet. Deze verweren had klager zelf aangedragen. Voor de zitting heeft klager de verweren gelezen. Ter zitting kon beklagde het papier met de verweren echter niet meer vinden. Omdat de zaak goed was voorbereid en beklagde zich de verweren goed kon herinneren, heeft beklagde de zitting zonder ondersteuning van het papier met de verweren gedaan.

Wat betreft de afhandelingduur van het hoger beroep is gezegd dat het 4 tot 6 weken kon duren maar ook wel 3 tot 4 maanden.

Overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid van de klacht.

Ingevolge artikel 17 lid 1 van het Reglement Klachtencommissie Rechtsbijstand Asiel en Vreemdelingenbewaring (het reglement) wordt een klacht over een rechtsbijstandverlener uiterlijk binnen één jaar nadat de gewraakte gedraging heeft plaatsgevonden schriftelijk bij de KRAV ingediend, onder vermelding van de personalia en de woon- of verblijfplaats van de klager.

Ingevolge artikel 17 lid 3 van het reglement blijft wanneer de klacht na afloop van de in dit artikel genoemde termijn wordt ingediend, niet-ontvankelijkheid achterwege, indien aannemelijk is dat de klacht is ingediend zo spoedig als redelijkerwijze kon worden verlangd.

Naar het oordeel van de commissie is de klacht ontvankelijk en overweegt daartoe het volgende.

Het handelen waarover geklaagd wordt heeft zich afgespeeld in maart 2012. De klacht is kort daarop in april 2012 bij de Deken van de Orde van Advocaten ingediend. Uit correspondentie tussen de Deken en klager volgt dat klager in september 2012 door de Deken geattendeerd is op de klachtenprocedure bij de KRAV. Klager heeft daarop geantwoord dat hij wilde dat de Deken zijn klacht

behandelde. Nadat de Deken klager bij email van 21 mei 2013 nader had geïnformeerd over de positie van de KRAV, is klager bij email van 22 mei 2013 akkoord gegaan met het doorsturen van de klacht naar de KRAV. Beklaagde was daartoe reeds op 6 september 2012 akkoord gegaan.

Nu klager kort op de aan beklagde verweten gedragingen een klacht heeft ingediend en niet is gebleken dat de reden van de late doorsturing aan de KRAV aan klager kan worden verweten, is de commissie van oordeel dat de klacht is ingediend 'zo spoedig als redelijkerwijs kon worden verlangd'. De commissie overweegt daarbij dat beklagde reeds in september 2012 op de hoogte was van het feit dat klager tegen hem een klacht had ingediend en deze klacht zou kunnen worden doorgestuurd naar de KRAV. Aan de in artikel 17 van het reglement gestelde termijn ligt ten grondslag dat een rechtsbijstandverlener in beginsel niet na verloop van meer dan een jaar nog geconfronteerd kan worden met klachten over in het verleden verleende rechtsbijstand. Van een dergelijke situatie is in dit geval geen sprake.

Overwegingen ten aanzien van de inhoud van de klacht.

De klacht bevat de navolgende onderdelen:

- 1) Beklaagde heeft een belangrijk verweer niet naar voren gebracht tijdens de behandeling ter zitting van het beroep tegen de Inbewaringstelling. Ook zijn twee andere verweren ter zitting op een matige wijze naar voren gebracht en is de rechter geprovoceerd tijdens de zitting door hard te spreken.
- 2) Beklaagde heeft de zaak gebrekkig voorbereid door klager ondanks gedane beloften niet voorafgaand aan de zitting te bezoeken en door geen pleitnota op te stellen.
- 3) Beklaagde heeft klager onvoldoende (schriftelijk) geïnformeerd. Beklaagde heeft geweigerd om een kopie van het dossier op te sturen. De datum van de zitting moest klager zelf achterhalen.
- 4) Beklaagde heeft zonder instemming van klager informatie verstrekt aan de Marokkaanse ambassade. Hierdoor is de geheimhoudingsplicht geschonden.
- 5) Beklaagde heeft onjuiste informatie verstrekt:
 - a) Ten onrechte is de ambassade medegedeeld dat klager een laissez passez wenste.
 - b) Ten onrechte is medegedeeld dat het beroep op 21 maart 2012 zou zijn ingediend. Het beroep is pas op 22 maart 2012 ingediend.
 - c) Ten onrechte is medegedeeld dat de afhandeling van een hoger beroep 4 tot 6 maanden zou duren.
 - d) Ten onrechte geeft beklagde aan dat een advocaat geen enkele stukken krijgt van de IND.
- 6) Beklaagde heeft geld gevraagd (€ 1.000,-) aan klager voor zijn diensten omdat de vergoeding op basis van de toevoeging te laag is.

De onderdelen 1, 5 sub b, 5 sub c, 5 sub d en 6 zijn ongegrond.

Ten aanzien van onderdeel 1 wordt overwogen dat uit de ter zitting overgelegde uitspraak van de rechtbank niet blijkt dat de door klager genoemde verweren niet gevoerd zijn. Voorts is er zitting kennelijk met enige stemverheffing gediscussieerd met de rechter, maar daaruit kan niet worden afgeleid dat er sprake is van een onbehoorlijke rechtsbijstandverlening. Dit deel van de klacht is dan ook ongegrond.

Ten aanzien van de onderdeel 5 sub b wordt overwogen dat beklagde weliswaar een dag later dan toegezegd beroep heeft ingesteld, maar dat de belangen van

beklaagde daardoor niet zijn geschaad. Daarom acht de commissie dit deel van de klacht ongegrond.

Ten aanzien van onderdeel 5 sub c en d en onderdeel 6 wordt overwogen dat de lezingen van beklagde en klager uiteen lopen. Bij het ontbreken van een nadere objectieve onderbouwing van de klachten van klager, kan niet worden uitgegaan van de lezing van klager. Daarom zijn deze onderdelen van de klacht ongegrond.

De onderdelen 2, 3, 4 en 5a van de klacht zijn om de navolgende redenen gegrond.

Op grond van artikel 11 van het reglement is in beginsel klachtwaardig elk handelen of nalaten van een rechtsbijstandverlener dat in strijd is met een behoorlijke rechtsbijstand aan in bewaring gestelde vreemdelingen geldende normen van beroepsuitoefening. In de Best Practice Guide Vreemdelingenbewaring staan minimumnormen opgenomen waar aan moet worden voldaan om te kunnen spreken van een behoorlijke rechtsbijstand aan in bewaring gestelde vreemdelingen. Beklaagde heeft niet voldaan aan de volgende minimumnormen:

1. Als er een wezenlijk verweer in de zaak gevoerd wordt, wordt dit in het algemeen bepleit aan de hand van een pleitnota, tenzij schriftelijke gronden zijn aangevoerd (paragraaf 6.5).
2. De advocaat bevestigt gemaakte afspraken schriftelijk aan zijn cliënt. Hij houdt zijn cliënt schriftelijk op de hoogte van de stappen die hij wel en niet ten behoeve van hem onderneemt en zendt zijn cliënt tijdig een afschrift van alle gedingstukken, zoals het beroepschrift en het procesdossier (paragraaf 4.8).
3. Een enkele keer kan het zinvol zijn om, als je cliënt dat wenst, contact op te nemen met de ambassade of het consulaat om te vernemen wat er nodig is voor de snelle afgifte van een laissez passer.

Niet in het geding is dat beklagde geen schriftelijke gronden van beroep heeft ingediend en de zaak niet heeft bepleit aan de hand van een pleitnota. Uit de gang van zaken ter zitting, waarbij beklagde kennelijk een heftige discussie heeft gevoerd met de rechter, leidt de commissie af dat er een wezenlijk verweer is gevoerd. Dit volgt ook uit de door beklagde, na de hoorzitting, overgelegde 'pleitnota' die beklagde ten behoeve van zijn bespreking met klager voorafgaand aan de behandeling van het beroep tegen de bewaring had opgemaakt. Hiermee is aldus niet voldaan aan de hierboven onder 1 genoemde minimumnorm. De commissie merkt daarbij op dat ook niet valt in te zien waarom beklagde, zoals hij tijdens de hoorzitting heeft verklaard, ondanks het vooraf opstellen van een 'pleitnota' aanvankelijk toch niet van plan was geweest om dit schriftelijk stuk op de bewaringszitting te overleggen. Dat beklagde, zoals hij heeft gesteld, ter zitting het stuk alsnog wel wilde overleggen maar dit tussen zijn processtukken niet snel kon vinden, maakt dit niet anders. Ook kan het feit dat beklagde, zoals uit de uitspraak op het beroep blijkt, de beroepsgronden wel mondeling heeft ingediend en toegelicht kan aan het voorgaande niet afdoen. Onderdeel 2 van de klacht is dan ook gegrond.

Bij de behandeling van onderdeel 3 van de klacht is gebleken dat beklagde heeft nagelaten om klager schriftelijk te informeren over de stappen die hij al dan niet heeft ondernomen en tevens gemaakte afspraken niet schriftelijk heeft bevestigd. Hiermee wordt niet voldaan aan de onder 2 genoemde minimumnorm. Het verweer van beklagde dat klager hem kritisch volgde en dagelijks telefonisch contact met hem heeft gehad, kan daar niet aan afdoen. Juist in een situatie waarin er sprake is van een kritische cliënt, is het van belang om de contacten die er zijn geweest

schriftelijk vast te leggen en de gemaakte afspraken schriftelijk te bevestigen. Onderdeel 3 van de klacht is dan ook gegrond.

Niet in het geding is dat beklaagde telefonisch contact heeft gehad met de ambassade van Marokko waarbij onder meer is aangegeven dat klager een laissez passez wenste. Klager stelt zich in zijn klaagschrift op het standpunt dat hij op dat moment geen laissez passez wenste. Beklaagde had, voorafgaand aan zijn telefonisch onderhoud met de ambassade van Marokko op dit punt contact dienen op te nemen met klager en niet mogen veronderstellen dat klager een laissez passez wilde. Hiermee heeft beklaagde gehandeld in strijd met de algemene gedragsregel voor advocaten over geheimhouding en de hierboven onder 3 gestelde minimumnorm. Onderdeel 4 en 5a van de klacht zijn dan ook gegrond.

Uit het voorgaande volgt dat beklaagde heeft gehandeld in strijd met een behoorlijke rechtsbijstand aan in bewaring gestelde vreemdelingen. Om die reden adviseert de commissie de klacht gegrond te verklaren. Nu beklaagde heeft gesteld dat hij in eerste beroepen tegen een bewaringsmaatregel nimmer voorafgaand aan de zitting schriftelijke beroepsgronden, of ter zitting een pleitnota, overlegt, is er daarenboven sprake van een structurele laakbare gedraging.

Niet is gebleken dat klager door de gedragingen van beklaagde ernstig in zijn belangen is geschaad.

De commissie adviseert de maatregel van een waarschuwing op te leggen.

Advies

De commissie adviseert de Raad voor Rechtsbijstand de klacht gegrond te verklaren.

De commissie ziet in de omstandigheden van het geval aanleiding om te adviseren om beklaagde de maatregel van een waarschuwing op te leggen.

De klacht is behandeld door mr. R.H.G. Odink (voorzitter), mr. S. Rafi, mr P.J.M. van Kuppenveld, mr. J.M.M. Verstrepen en mr. drs. R. Bosma, bijgestaan door H.J. Spiegelenberg, secretaris.

Utrecht, 2013

Mr. R.H.G. Odink
Voorzitter

De commissie geeft door middel van een afschrift kennis van het advies aan:

- klager
- beklaagde

Verslag hoorzitting Klachtencommissie rechtsbijstand asiel en vreemdelingenbewaring (KRAV) d.d. 19 juni 2013 inzake de tegen mr. (beklaagde) ingediende klacht

Namens de fungerende klachtencommissie zijn aanwezig mr. R.H.G. Odink (voorzitter), mr. S. Rafi, mr. R. Bosma mr P.J.M. van Kuppenveld, mr. J.M.M. Verstrepen. De commissie is bijgestaan door H.J. Spiegelenberg (secretaris). Klager is niet verschenen. Beklaagde is ter zitting verschenen.

VERSLAG (zakelijk samengevat)
De voorzitter opent de hoorzitting.

Beklaagde vult zijn verweer aan. Beklaagde geeft aan dat de klacht niet-ontvankelijk is. De klacht is in april 2012 ingediend bij de Deken. Beklaagde heeft reeds in september 2012 ingestemd met het voorstel van de Deken om de klacht door de KRAV te laten behandelen. De klacht is echter pas in mei 2013 voorgelegd aan de KRAV. Hiermee wordt niet voldaan aan de in het reglement van de KRAV gestelde termijn dat een klacht binnen een half jaar na de gewraakte gedraging moet zijn ingediend.

De klacht kan worden opgedeeld in de drie navolgende hoofdonderwerpen. De klacht wordt per onderwerp besproken.

Onderwerp 1: er is geen pleitnota overgelegd ter zitting en niet alle verweren zijn ter zitting naar voren gebracht.

In klacht wordt verwezen naar bijlage 9. Deze bijlage bevindt zich niet in het klachtdossier. Desgevraagd geeft beklagde aan geen beschikking meer te hebben over het procesdossier in verband met de overname van de zaak door een andere advocaat en daarom ook niet de beschikking te hebben over het genoemde stuk. Wel heeft beklagde de beschikking over de uitspraak van de rechtbank. Hiervan wordt ter zitting een afschrift aan de KRAV overgelegd.

Beklaagde wordt gevraagd om punt 8 van zijn verweer nader toe te lichten. Beklaagde geeft aan dat er tijdens de zitting discussie is geweest met de rechter over de vraag wat nog behoort tot het strafrechterlijke voortraject en wat niet. De rechter vond de aangedragen argumenten niet relevant. Er is geen pleitnota overgelegd. Beklaagde was dit voorafgaand aan de zitting ook niet van plan. Ook niet nu hij voor klager, ter bespreking van het beroep voorafgaand aan de zitting, de beroepsgronden wel op papier had gezet. Beklaagde geeft aan dat hij nooit een pleitnota overlegt bij de behandeling van een beroep vreemdelingenbewaring. Desgevraagd heeft een collega-advocaat aangegeven dat ook niet te doen. Ook worden er voorafgaand aan de zitting geen gronden van beroep ingediend. De termijnen zijn daarvoor in het algemeen te kort.

Onderwerp 2: het niet voorafgaand aan de zitting bezoeken en de voorbereiding zitting.

Desgevraagd geeft beklagde aan klager niet voorafgaand aan de zitting te hebben bezocht. Daar was geen tijd voor. De zaak is wel telefonisch besproken met klager. Klager belde dagelijks. Van deze gesprekken is geen verslag gemaakt of zijn geen aantekeningen gemaakt.

Beklaagde geeft aan dat de gesprekken gingen over de wijze van verdedigen en de argumenten die ter verdediging naar voren zouden worden gebracht. Klager zou één argument zelf naar voren brengen omdat beklagde niet achter dit argument stond. Dit laatste bleek twee dagen voor de zitting. Beklaagde is daarop bedreigd door klager. In reactie heeft beklagde aangegeven, gelet op de korte termijn, nog wel naar de zitting te gaan maar de verdere behandeling van de zaak over te dragen aan een collega. Desgevraagd geeft beklagde aan dat hij thans anders zou handelen en de zaak direct zou overdragen aan een collega.

Beklaagde heeft aan het verzoek van klager om het dossier op te sturen na de zitting voldaan. De exacte gang van zaken is beklagde niet meer bekend. Het is zeer gebruikelijk dat een dergelijk verzoek gedaan wordt.

Desgevraagd geeft beklagde aan dat hem de voorgeschiedenis van klager niet bekend was. Het staat hem bij dat klager een verblijfsvergunning heeft gehad. Deze verblijfsvergunning is ingetrokken vanwege een jegens klager aanhangige strafzaak. Beklaagde heeft hier geen nader onderzoek naar gedaan.

Onderwerp 3: schending geheimhoudingsplicht door informatie te verstrekken aan de Marokkaanse ambassade.

Beklaagde geeft aan voor de zitting telefonisch te hebben gesproken met de ambassade. Beklaagde heeft hierbij aangenomen dat klager de gegevens van beklagde had doorgegeven en dat hij de instemming van klager had om over klager met de ambassade te spreken. Omdat uit het dossier bleek dat klager zo snel mogelijk terug wilde naar Marokko, heeft beklagde aangenomen dat klager ermee instemde om, mocht het beroep tegen de bewaring ongegrond worden verklaard, een laissez passer te verlenen en zulks de ambassade medegedeeld. Dit was echter niet besproken met klager. Beklaagde geeft aan dat hij thans anders zou handelen in die zin dat hij eerst contact met zijn cliënt zal opnemen.

Andere onderwerpen waarover wordt geklaagd.

De afhandelduur van een hoger beroep is niet relevant voor de vraag om wel of niet hoger beroep in te stellen. Een eventuele in hoger beroep toegewezen schadevergoeding kan ook naar Marokko worden overgemaakt. Beklaagde geeft aan dat hij dit niet met klager heeft besproken.

Beklaagde geeft aan dat er ter zitting niet is geschreeuwd. Wel is er een discussie geweest met de rechter waarbij er misschien iets harder is gesproken.

Desgevraagd geeft beklagde aan dat hij als stelregel hanteert om zijn klanten voorafgaand aan de zitting te bezoeken. Gelet op de strakke termijnen en de af te leggen afstanden is dit echter veelal niet mogelijk. Ook in dit geval was het niet mogelijk om klager te bezoeken.

Ten slotte benadrukt beklagde dat hij door klager is bedreigd en dat hij geen geld heeft gevraagd aan klager voor zijn diensten. Beklaagde is boos over deze laatste beschuldiging.

De voorzitter sluit de zitting en geeft aan dat de commissie binnen zes weken advies al uitbrengen.

